

L'ALEX I EL MÓN FANTÀSTIC I NO TANT FANTÀSTIC

Hi havia una vegada, tres nens que de mascota tenien un ratpenat que parlava, i no s'imaginaven el que els esperava.

El divendres 13 d'agost, el pitjor dia de l'any, van decidir anar a un parc d'atraccions prop de casa.

Van pujar al Bosc Fosc de la Por! Hi havia un gran cartell que deia: "Qui agafi el llibre del fantasma guanyarà un premi".

Van entrar-hi, i quan van veure el fantasma que sortia d'un gran cofre del tresor, van intentar agafar el llibre. No van poder, però, el ratpenat que es deia Veloç, el va agafar.

Quan van sortir, van ensenyar el llibre perquè volien el premi. Els hi van dir que el llibre era el premi però que anessin amb compte.

La Laura, l'Àlex i en Xavi van anar a casa pensant perquè havien d'anar amb compte amb el llibre.

Un dia l'Àlex va obrir el llibre per llegir-lo. El llibre va absorbir l'Àlex i va aparèixer en un món que estava dividit en dos parts: en una part el cel era blau i per l'altre era negre i llampegava. Va anar a visitar aquest món fantàstic.

Va veure que hi havia un gran rellotge de sorra que tenia una velleta a dalt i una noia jove a baix. Va comprendre que el rellotge et rejuvenia.

Va anar veient el regne, i era molt bonic. L'animal més perillós era un gos. Els habitants eren molt amables; li donaven menjar, roba, diners,... El van advertir que no anés a l'altre regne, sinó moriria.

A l'altre món hi havia trolls, gegants, ciclops, etc... i el rei era terrorífic ☹

L'Àlex va anar a parlar amb el rei del món blau i va preguntar:

- Com és que aquests mons són tan diferents?

El rei li va contestar amb veu trista:

- Aquí va caure una bomba nuclear que va transformar els nostres veïns i els va canviar la seva actitud.

L'Àlex li va dir:

- He vist que no teniu muralles per separar els regnes, no teniu por de que us envaeixin?

El rei va assentir.

L'Àlex va decidir que aniria a veure el món negre. Era el més horrorós que us podeu imaginar! Hi havia arbres mort, gent sense casa,... A més feia una pudor a sofre insuportable!!

L'Àlex tenia por, tothom se'l volia cruspir i no entenia perquè la gent s'havia transformat d'aquella manera.

Al dia següent va anar a veure el rei Negre i li va fer la mateixa pregunta que al rei Blau:

- Com és que aquests mons són tan diferents?

El rei Negre li va contestar amb la veu greu i aspre:

- El rei Blau, que és el meu germà, va posar una bomba nuclear que ens va canviar. Ell m'odiava a mi i als meus amics.

L'Àlex va preguntar si els agradava ser així. El rei li va contestar que no i li va explicar que ho podien canviar.

- Com? – va preguntar l'Àlex.
- Aconseguint una vareta màgica que només la pot fer servir aquella persona que tingui bones intencions- Li va contestar el rei Negre.

El rei li va explicar que la vareta la podien trobar al centre de la terra, allà on es dividien els dos regnes. Aquesta no era la única dificultat: per arribar a la vareta havies de superar proves i no podies mirar enrere.

L'Àlex va decidir ajudar el rei Negre i l'endemà va sortir a buscar la vareta. Li van deixar una excavadora i un petit exèrcit que l'ajudarien en l'expedició.

Van trigar més de vuit hores en arribar al nucli. Feia una calor horrible!!

Es veien diferents camins. Van trobar el primer enigma: havien d'encertar quin any va ser quan va néixer el rei Negre. La bruixa ho va encertar a la primera i el camí correcte es va il·luminar el camí i els altres es van enfonsar.

Van arribar a una cambra que estava fosca i plena de símbols estranys, l'Àlex va trobar un llibre i un home llop. Va trepitjar un símbol, i la sala es va anant fent més petita. Van buscar en el llibre i per sortir havien de prémer quatre símbols: un al terra, un al sostre i dos a la paret.

Van pitjar-los pels pèls. La següent cambra se suposava que havien de passar a l'altre costat però no hi havia cap pont ☹. Van veure una corda, però estava molt lluny. L'Àlex va caure i tothom es va pensar que havia mort però va rebotar: hi havia un llit elàstic. Van saltar tots i van balancejar-se un a un fins estar tots a l'altre costat.

Van continuar i per fi van trobar la vareta màgica. A l'Àlex aquell lloc li feia molta mala espina. Va mirar en el llibre, va llegir quina era l'última prova ☺, havien de trepitjar les rajoles amb les quals s'escribia la paraula "ALLIBERA'M" amb l'ordre correcte. No era molt difícil per ara. L'Àlex va fer la primera passa, i algú o alguna cosa li va disparat una mandonguilla que s'enganxava i creixia i creixia fins que quedaves completament cobert. Es van fabricar uns escuts amb el fang i les pedres. Va ser molt bona idea i encara va ser més fàcil escriure la paraula. Al final van aconseguir la vareta.

Molt estranyament van pujar a la superfície en menys d'un minut.

L'Àlex per fi havia complit la seva missió i va fer el conjur que indicava el llibre.

Va ser molt estrany van sortir primer lletres, després números, tot un seguit d'animals i per últim moltes caretes felices.

Totes les persones es van desmaiar durant dos minuts. Després tot era com el món perfecte.

L'Àlex va veure com totes les persones es deien: "Quant temps fa que no et veig germà, germana, amic, amiga" o alguna cosa, el cas era que totes les persones es coneixien. L'Àlex es va sentir sol perquè ningú no li deia res i ningú sabia que havia estat ell qui havia unit a totes les persones.

Després la bruixa va explicar a tothom que l'Àlex havia estat el que havia fet allò. Aleshores van organitzar una festa en el seu honor. Quan va acabar la festa, l'Àlex va tornar a la Terra amb un conjur.

Des de que se'n va anar no havia passat ni un segon. La cosa dolenta és que no ho podia dir a ningú la seva aventura si no el prendrien com a boig.

No li va costar gens. I sempre se'n recordava d'aquella gent.

Vet a qui un gos vet aquí un gat que aquest conte ja s'ha acabat.